

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ В ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

В умовах нестабільного соціально-економічного стану в Україні зростає ризик прийняття неефективних рішень в діяльності підприємств суспільного інтересу у зв'язку з відсутністю об'єктивних та достовірних даних про витрати на виробничу діяльність суб'єктів господарювання. На сьогоднішній день в українському суспільстві спостерігається підвищений інтерес до соціальної сфери та нагальних життєвих потреб людини.

Проте в умовах соціально - орієнтованої ринкової економіки дедалі більше уваги приділяється соціальним результатам діяльності суб'єктів суспільного інтересу. Виникнення поняття «соціальна відповідальність бізнесу» пов'язане з необхідністю забезпечення збалансованості інтересів підприємства та суспільства. Реалізація соціальної політики повинна відбуватися не лише на рівні держави, але й у межах кожного суб'єкта суспільного інтересу. Лише за таких умов буде забезпечено конституційні права людини на її життя, здоров'я та безпеку.

У законодавчому порядку держава встановлює основні соціальні гарантії та механізм їх реалізації. Конституцією України (статті 43, 46, 47, 48, 49, 50, 53,56) гарантується право на працю, добровільний вибір професії та роду трудової діяльності, освіту та медичну допомогу. Соціальні гарантії визначають міру відповідальності держави перед своїми громадянами і забезпечують певний рівень життя усім верствам населення[1].

В українській бізнес-культурі все частіше піднімається питання щодо соціального спрямування суб'єкта суспільного інтересу. У відношенні з реалізацією соціальної політики на підприємствах суб'єктах суспільного інтересу харчової промисловості з'явилися такі терміни як «соціальний облік» та «соціально-орієнтований облік», тобто облік, який повинен забезпечувати інформацією про соціальну діяльність на даних підприємствах.

Соціальна політика підприємства - це комплекс заходів, що проводяться з метою вирішення різноманітних соціально-побутових проблем працівників, для мотивації персоналу та підвищення ефективності праці [2].

Задачам соціальної політики підприємства суб'єкта суспільного інтересу є стимулювання економічного зростання і підпорядкованість процесу виробництва продукції інтересам споживача, посилення трудової мотивації та ділової активності, забезпечення належного рівня життя і соціального захисту працівників, національної своєрідності і самобутності.

Сама система бухгалтерського обліку має важливе соціальне значення, і господарська діяльність підприємства здійснюється в інтересах певних груп суспільства, націлена на покращення рівня їх життя.

При формуванні соціальної політики на підприємствах харчової галузі, маємо за необхідне розв'язувати наступні задачі:

1. Дослідити теоретичні аспекти проблем впровадження об'єктів соціально-економічного розвитку підприємства в системі менеджменту виробничого підприємства;

2. Зробити аналіз соціально-трудових відносин на виробничому підприємстві;

3. Порадити заходи з покращання якості життя працівників підприємства, забезпечення їх соціального захисту, запропонувати систему соціального партнерства та самореалізації на підприємстві.

Виконання заходів з соціальної політики підприємства суб'єкта суспільного інтересу відбувається через укладання колективного договору та механізму планування соціальних заходів для персоналу підприємства. Сама постанова планування соціального розвитку виробничого підприємства передбачає за необхідне дефініцію цілей, показників та завдань піднесенню соціальної сфери і опрацювання фундаментальних заходів щодо їх ділової реалізації в інтересах конкретної галузі. Соціальна політика підприємства реалізується відповідно до вимог Господарського кодексу України ст.69 «Соціальна діяльність підприємства».

Отже, впровадження корпоративних соціальних програм на підприємствах не передбачають отримання додаткового прибутку, але реалізація цих програм на практиці призводить до твердого бізнес-ефекту, сутність якого поєднано більше з діловою репутацією компаній харчової промисловості.

Аналізуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що економічні вигоди внаслідок запровадження різних соціальних заходів та відображення їх в обліку під час їх реалізації практично неможливо. Більш того, навіть володіючи інформацією про величину пов'язаних з ними витрат, визначити точний розмір доходу внаслідок саме цих соціальних дій, представляється дуже сумнівним, а сформулювати фінансовий результат від цієї діяльності взагалі можливо лише теоретично.

Бажано наголосити на першорядному, що необхідно проводити детальну розробку теорії, методології та методики формування соціальної звітності бухгалтерського обліку з наочним урахуванням національних особливостей економічної ситуації в Україні на підприємствах суб'єктах суспільного інтересу харчової промисловості.

Список використаної літератури:

1. Конституція України // *Закони України: ВІст, - К.: Ін-т законодавства, 1997. — ТЮ, — С.3-41*

2. Ярова Л.В. *Соціальна політика України в контексті європейської інтеграції [Текст]: монографія / Л.В. Ярова. - Держ. заклад «Південноукр. нац. пед. ун-т ім. К.Д. Ушинського». О. : Фенікс, 2011. -320 с.*